

Sygn. akt III Cz 561/16

POSTANOWIENIE

Dnia 10 maja 2016 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w następującym składzie:

Przewodniczący – Sędzia SO Magdalena Hupa – Dębska

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 10 maja 2016 r. w Gliwicach

sprawy z powództwa (...) Banku (...) Spółki Akcyjnej w K.

przeciwko M. I.

o zapłatę

na skutek zażalenia powoda

na postanowienie zawarte w punkcie 3 wyroku Sądu Rejonowego w Zabrze

z dnia 3 grudnia 2015 r., sygn. akt I C 1207/15

p o s t a n o w i a:

oddalić zażalenie.

SSO Magdalena Hupa-Dębska

Sygn. akt III Cz 561/16

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Rejonowy w Zabrze odstąpił od obciążenia pozwanej M. I. kosztami procesu ponad kwotę 30 zł, jako podstawę rozstrzygnięcia wskazując art. 102 kpc.

Z zażaleniem na to rozstrzygnięcie wystąpił powód, zarzucając mu naruszenie: art. 102 kpc przez nieuzasadnione przyjęcie, że zachodzi szczególnie uzasadniony przypadek dający podstawę do odstąpienia od obciążenia pozwanej kosztami zastępstwa procesowego powoda; art. 98 § 1-3 kpc przez ich niezastosowanie; art. 233 § 1 kpc przez przekroczenie granic sędziowskiej oceny dowodów i dokonanie je w sposób dowolny; art. 328 § 2 kpc przez zaniechanie wskazania w uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia okoliczności i dowodów, na których Sąd się oparł ferując rozstrzygnięcie; § 6 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu, poprzez jego niezastosowanie. Wniósł o zmianę zaskarżonego postanowienia i zasądzenie od pozwanej na jego rzecz kwoty 214,30 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego, poniesionych opłat skarbowych oraz opłaty e-card oraz o zasądzenie kosztów postępowania zażaleniowego, ewentualnie o uchylenie zaskarżonego postanowienia i przekazanie w tym zakresie sprawy Sądowi pierwszej instancji do ponownego rozpoznania, z pozostawieniem temu Sądowi rozstrzygnięcia o kosztach postępowania zażaleniowego.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Zażalenie powoda nie jest uzasadnione.

Odnosząc się w pierwszym rzędzie do zarzutu naruszenia art. 328 § 2 kpc wskazać wypada, że może on być skutecznie podniesiony jedynie wówczas, gdy treść uzasadnienia nie pozwala w żaden sposób ustalić, jakimi okolicznościami kierował się Sąd ferując orzeczenie i na jakich dowodach oraz regulacjach je oparł. Samo uchybienie w redakcji motywów nie jest wystarczające dla usprawiedliwienia takiego zarzutu. W niniejszej sprawie, uzasadniając wyrok z dnia 3 grudnia 2015 r., zawierający zaskarżone postanowienie, w ostatnim zdaniu motywów Sąd Rejonowy istotnie wskazał jedynie, że o kosztach procesu orzekł na mocy art. 102 kpc uznając, że zachodzą szczególnie uzasadnione okoliczności usprawiedliwiające odstąpienie od obciążenia pozwanej częścią tych kosztów, poza zasądzoną kwotą 30 zł poniesionych przez powoda kosztów sądowych. Niemniej lektura pełnej treści uzasadnienia pozwala na ustalenie motywów tego rozstrzygnięcia.

W pierwszej części uzasadnienia wskazał bowiem Sąd na okoliczności ustalone w oparciu

o twierdzenia pozwanej, których powód nie zakwestionował, co sprawiło, że pozostały poza sporem. Dotyczyły one sytuacji życiowej pozwanej, której trzyosobowe gospodarstwo domowe osiąga łączne dochody rzędu 2.000 zł, przy czym obciążone są one wysokimi wydatkami na leczenie męża pozwanej, dochodzącymi do 400 zł miesięcznie, jak też spłatą innej pożyczki po 270 zł zaciągniętej na pokrycie kosztów leczenia. Wskazał też Sąd, że pozwana uznała żądanie pozwu.

W opinii Sądu Okręgowego, pomimo braku bezpośredniego odniesienia wskazanych okoliczności do rozstrzygnięcia o kosztach procesu, zostały one zawarte w uzasadnieniu, co nie pozwala na skuteczne podniesienie zarzutu naruszenia art. 328 § 2 kpc. Ponieważ powód okolicznościom tym nie zaprzeczał, stosownie do art. 230 kpc Sąd pierwszej instancji mógł uznać je za przyznane i poczynić w oparciu o twierdzenia pozwanej ustalenia, co czyni bezskutecznym postawiony zarzut naruszenia art. 233 § 1 kpc.

Odnosząc się do prawidłowości zastosowania regulacji z art. 102 kpc wskazać wypada, że powinno ono być oceniane przez pryzmat całokształtu okoliczności, które uzasadniają odstępstwo od podstawowych zasad decydujących o rozstrzygnięciu w przedmiocie kosztów procesu. Do kręgu tych okoliczności należy zaliczyć zarówno fakty związane z samym przebiegiem procesu, jak i fakty leżące poza nim, zwłaszcza dotyczące stanu majątkowego strony. Okoliczności te zaś powinny być oceniane przede wszystkim z uwzględnieniem zasad współżycia społecznego.

Jak prawidłowo ustalił Sąd pierwszej instancji, rodzina pozwanej uzyskuje wprawdzie stałe dochody, jednak na szczególność jej sytuacji rzutuje poważna choroba męża pozwanej.

Niezależnie od tego, że wpływa na ogólną trudność sytuacji życiowej, generuje pokaźne i niełatwe dla udźwignięcia przy budżecie pozwanej koszty, wykluczając też męża pozwanej od zarobkowania. Pozwana w toku procesu nie kwestionowała okoliczności wskazanych przez powoda, a ostatecznie jedynie wnosiła o rozłożenie dochodzonego roszczenia na raty, co Sąd Rejonowy uwzględnił.

Reasumując, trudna sytuacja życiowa i materialna pozwanej oraz ocena jej postawy w toku procesu, składają się na okoliczności szczególne, usprawiedliwiające zastosowanie wobec niej dobrodziejstwa z art. 102 kpc. Za bezzasadne muszą być zatem uznane zarzuty naruszenia tego przepisu, jak też regulacji z art. 98 kpc oraz § 6 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu.

Mając powyższe na uwadze, na podstawie art. 385 kpc w związku z art. 397 § 2 kpc, bezzasadne zażalenie powoda podlegało oddaleniu.